

RENOVACIÓ

Quinzenal Republicà Catalanista d'Esquerra

SUSCRIPCIÓ: Banyoles: 4'50 ptes l'any. - Fora: 7'50 ptes l'any. - Número solt: 20 cèntims. - Número atrassat: 25 cèntims.

REDACCIÓ: PLAÇA TURERS - 17 - 2.^a

ADMINISTRACIÓ: PLAÇA DE LA FONT - 5

Reflexions sobre l'acte de Besalú

Diumenge passat la vila de Besalú commemorà el record de l'afusellament de una trentena de voluntaris de la Companyia de Tortellà, perpetrat per les hosts carlistes. Es un bell honor per Besalú, l'haver sabut mantenir aquesta tradició d'homenatjar anyalment a aquells homes de cor generós i encesos de fé per un ideal, que saberen heroïcament donar llurs vides per la causa de la llibertat. Aquest any l'acte tingué un major relleu, amb la presència de l'Honorable President de la Generalitat de Catalunya Francesc Macià, gran cavaller de l'ideal catalanista i incansable lluitador per la llibertat de la nostra Pàtria.

La commemoració de Diumenge passat a Besalú, ens feu recordar un llibre, «Vides Heroïques» suara publicat pel culte historiador i escritor pulquèrrim, bon amic nostre, Carles Rahola, on hi es estudiada amb gran amor i riquesa de documents la vida d'uns quants homes fills d'aquestes terres gironines que es distingiren en les lluites polítiques de la passada centúria. Vida de sacrificis i penallitats de tota mena, sofert amb gran enteresa i estoïcisme, fins arribar alguns d'ells a pagar amb la mort el preu de les seves invencibles conviccions. El que mes impressiona de la vida d'aquells homes liberals de cor, es la grandesa d'ànima, la generositat inestroncable, la fidelitat sense afebliments als ideals que il·luminaren tota la seva vida. La major part s'enpobriren, i ni un! es feu ric ni es creà una posició econòmica brillant per mitjà de la política. Ells ho donàren tot al servei de l'ideal, sense esperar-ne mai compensacions de cap classe. Lluitàren fins a la fi amb el major coratge, empesos per la roentor de l'ideal que els abrandava l'ànima, per amor a la llibertat dels homes, contra l'absolutisme

desenfrenat que els volia fer esclaus i pretenia endogalar l'esperit. I lluitàren i bregàren fins a morir per la llibertat de tots, perquè eren liberals de cor que no pretenien ni buscaven el triomf per assolir el comandament i convertir-se en tirans d'altri, sinó que era un noble i elevat sentiment de llibertat humana que els empenyia a la lluita malgrat tots els sacrificis. Quanta abnegació, quant heroisme, quanta noblesa i honestat trobem en la vida d'aquells homes lleials! Quin magnífic exemple ens ofereixen a les generacions d'avui, embolcallats com estem dins una atmòsfera densa de concupiscències i rencors!

Aquell idealisme romàntic dels homes del segle passat, que els menava fins a la mort per la conquesta d'una nova política mes humana, avui desgraciadament per tots, s'ha convertit en fret materialisme que calcula i que sospesa cap on es troba el major rendiment i profit. Avui, costa de fer moure els homes del seu quietisme platxeriós, per portar-los al camp, no de les lluites cruentes, sinó de les lluites cíviqnes i ciutadanes, si no veuen realitats immediates que compensin abastament el petit esforç esmerçat. Caldria, que els recordéssim més sovint aquells màrtirs de les llibertats ciutadanes, i recordant-los, penséssim que si avui tenim la llibertat que tenim, bona part ho devem al seu heroisme, a la seva abnegació i generositat; i comparant el molt que ells feren amb el poc que fem nosaltres, potser serèrem menys egoistes, menys exigents i farem un esforç per donar a les nostres lluites polítiques una mica mes d'espiritualitat, que les exalti i dignifiqui, i apendrem a fitar els ulls enlaire, seguint sempre avant camí del progrés, de la llibertat i de la justícia.

L'Estany de Banyoles

La possibilitat de Canalitzar-lo

Hem estat sempre convençuts que l'Estany es el millor i primer element de riquesa que tenim a Banyoles. Per deixadesa de tots, hi hem tingut l'esquena girada i no ens hem preocupat poc ni molt de fer-li donar tot el rendiment que amb una explotació racional podria donar-nos, i que hauria de contribuir molt i molt al progrés econòmic de la nostra ciutat. Dos son els aspectes principals que ofereix l'estany respecte al seu aprofitament: el turístic, i l'aprofitament de les seves aigües per regadiu dels nostres camps.

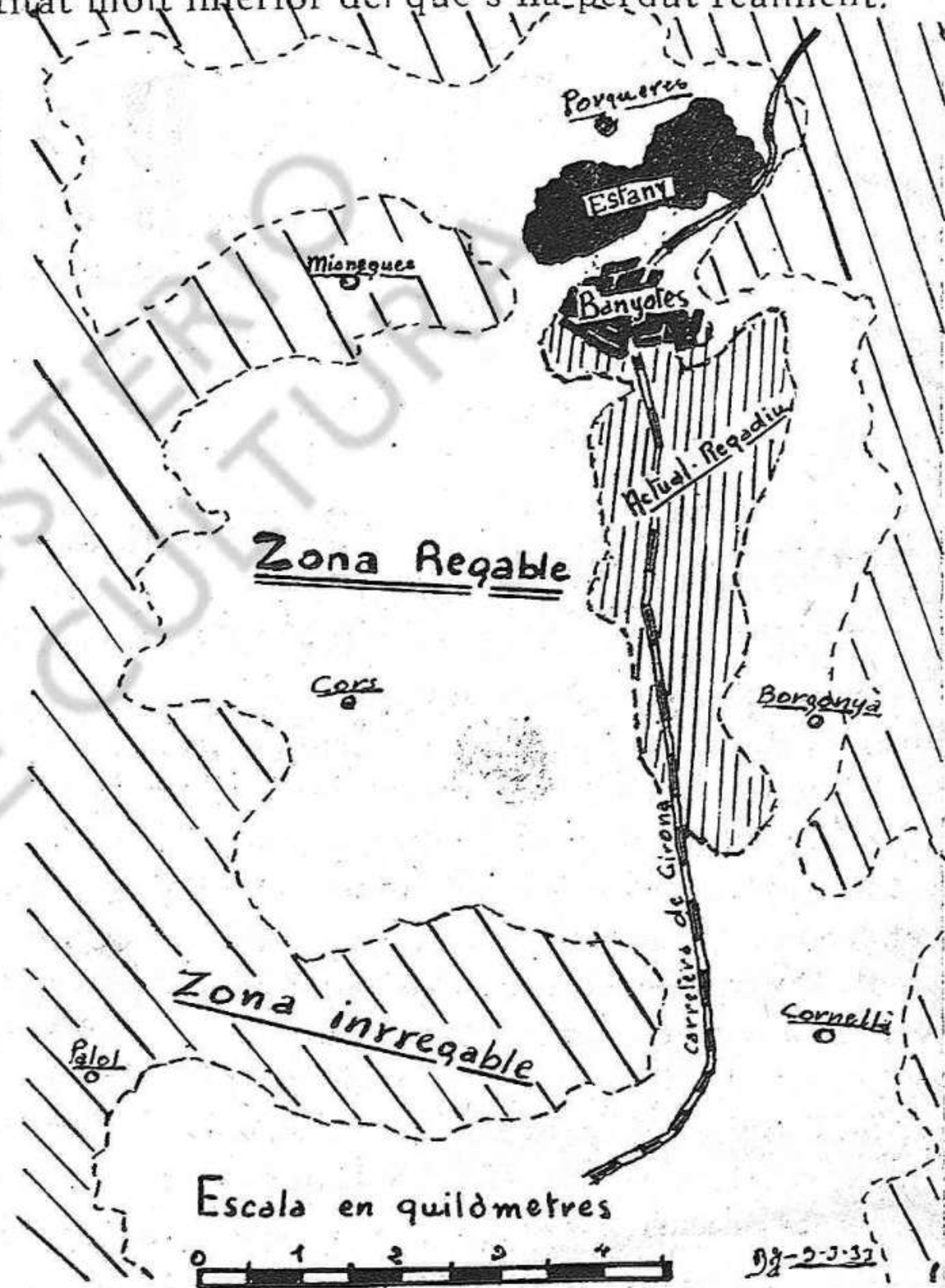
Volem provar de remoure l'opinió banyolina, fent que es preocupi per aquets projectes interesantíssims. Avui reproduïm part d'un article del senyor Juscafressa publicat a «La Veu de Catalunya» l'any 1928. En copiém la part que mes pot impressionar a l'opinió.

Hem estudiat diferents vegades la topografia de l'estany i la comarca i n'havem deduït la possibilitat de canalitzar-lo. Som a més de 70 metres sobre el nivell del mar. L'Estany està a uns 10 metres sobre el nivell, d'una extensa vall de 2.000 hectàrees de terreny regable i amb una distància de 6 quilòmetres. Encara que el caudal existent fos insuficient per aquesta zona, podria ésser augmentat (segons hipòtesi nostra), per a suministrar aigua a aquestes 2.000 hectàrees (cosa que explanarem més endavant), la qual cosa vindria a facilitar la seva canalització.

Tenint aquesta riquesa natural i facultats per a dur a terme el seu aprofitament, com tindria el nostre Ajuntament, aquest hauria de canalitzar-lo. Es de necessitat transformar la nostra comarca en regadiu, ja que de no ésser així l'actual crisi agrícola contribuirà a portar-la a la ruïna. Si no es va a la canalització, d'ací a pocs anys s'intensificarà un corrent emigratori de pagesos per no tenir prou mitjans de vida a la nostra comarca. Ara sobren braços i ningú no té la terra necessària per el seu desenrotllament, mentre que si es transformés la terra en regadiu, aleshores, augmentant el treball, hi hauria terra suficient per a viure els nostres pagesos i aquests no tindrien necessitat d'emigrar. Amb l'activitat dels nostres pagesos i amb llur pràctica d'explotació, es transformaria tot seguit en comarca ramadera i podria esdevenir una de les comarques més flòrides d'Espanya. Aquesta transformació portaria un gran desenrotllament comercial i industrial que posaria la nostra ciutat al nivell que li correspon per la seva situació geogràfica. Els comerços existents, avui mig arruïnats, recobririen forces i tot seguit podria comprovar-se un gran trasbals i augment de població, del qual tot-hom sortiria beneficiat. Els propietaris revaloritzarien un 100 per 100 llurs finques, la Hisenda en sortiria beneficiada i els Municipis podrien augmentar llurs pressupostos.

Fóra un deure de ciutadania i patriotisme contribuir amb l'ajut moral i material a aquesta em-

presa de canalització. La diferència de resultats bé podem comprovar-la aquest any, que l'eixut ha fet grans estralls. Pot comptar-se una pèrdua total, en aquestes 2.000 hectàrees, i a conseqüència de la secada, en un milió de pessetes, sense cap exageració. I si calculem que en podrien participar 750 famílies, ens trobarem que han perdut 1.333 pessetes quantitat molt inferior del que s'ha perdut realment.

Pia de regadiu del projecte Palhai

Es fàcil de deduir els efectes que produiria aquesta canalització.

Les 10.000 vessanes que es transformarien de terreny secà en regadiu, augmentarien llur riquesa en 10 milions de pessetes, si contem tan sols un promedi de 1.000 pessetes per vessana. Ultra l'augment de la riquesa de la propietat, vindria la riquesa de producció, ja que estaria garantida contra les persistents secades que d'un quant temps ençà tant perjudiquen les nostres comarques. A més de transformar-se la nostra comarca d'agrícola en ramadera, podrien plantar-se grans extensions de fruiters — avui un dels conreus de més rendiment — ja que el clima es força adequat i es compta amb ràpids mitjans de comunicació per tal d'acudir als principals mercats europeus. Si no fos aquest conreu se'n podrien fer d'altres que per manca de regularitat de les pluges no s'han generalitzat a la nostra comarca.

Per a portar a terme aquest projecte, que fóra la salvació de la nostra ciutat, cal un gran interès per part del nostre Ajuntament, dels Ajuntaments veïns i dels nostres pagesos.

Els propietaris que veurien augmentada considerablement llur propietat, són els més adequats per a promoure la qüestió, ja que si es portés a terme aquesta gran obra, no sols redimiria la classe agrícola, sinó que contribuiria al desenrotllament comercial i industrial de la nostra ciutat, força decaïgut per les actuals crisis.

Tothom veuria amb bons ulls la magna empresa i a l'Ajuntament que portés a cap tan gran projecte, li quedaria la gesta gravada amb lletres d'or en la història per haver sabut enlairar tota una comarca.

Em sembla haver posat prou de relleu la necessitat del projecte que, si ara no es porta a terme, un altre dia caldrà portar-l'hi, ja que cada vegada més s'arriba al convenciment que cal una mica de garantia en les collites dels nostres pagesos, puix d'altre manera la vida a pagès es fa impossible.

BALDIRI JUSCAFRESA.

Banyoles 5 d'Octubre 1928

Admeterem treballs destinats a propagar aquesta iniciativa que creim fecundíssima per Banyoles, de tothom qui es preocupi i s'interessi pel desenrotllament i creixença de la nostra volguda Ciutat, prescindint en absolut de llurs idees polítiques. Per fer quelcom profitós cal ajuntarnos tots i que no hi hagi mes que banyolins, per aixó recollirem totes les opinions de sigui qui sigui que vulgui ajudar-nos a treure Banyoles de la sonmolència en que viu.

Quina manera de comprometre!

«El Banyolí en el seu últim número, diu que s'ha assabentat d'un rumor que circula per Banyoles referent a que l'Ajuntament ha llogat la cobla-orquestra «La Principal de Banyoles» — es la primera vegada que veiem escrit a les planes de l'esmentat quinzenari el nom de la nostra cobla-orquestra — per la diada commemorativa de la proclamació de la República pel preu de 600 ptes. Es lamenta «El Banyolí», que l'Ajuntament faci un tan grós dispendi, quan — diu — tan-

Forn de Pa de Càn "Bera" Tomás Badia

Servei a domicili

Despatx: Turers, 17 i Plaça República, 2 BANYOLES
Dipòsit de llevadura premsada marca DANUBIO

Carrer Mossén Cinto Verdaguer, 17

tes necessitats hi han a satisfer. Concret. «El Banyolí» creu que es desatendre els interessos de Banyoles si el rumor que recull resulta cert.

Doncs bé, això es molt senzill d'arreglar. «El Banyolí» compte amb 7 regidors amics seus dintre l'Ajuntament, es a dir, compte amb majoria, esperem que els recomanarà a tots i que cap hi farà falta, que assisteixin a la sessió de l'Ajuntament en que es tractarà d'aquesta qüestió, i *vetllant com solsament ells saben fer-ho* pels interessos de Banyoles s'oposaran a que es pugui pendre l'acord que denúncia. Ja ens agradarà de veure-ho!

Si no ho fan així, si es queden a caseta com tenen per costum i poguent evitar que es malmenin els cabals del Municipi no ho eviten hem de creure — com ja ho creiem avui — que els interessos de Banyoles els preocupen molt poc. Quina manera de comprometre als seus regidors!

El que us fa parlar així, no son pas els interessos municipals, no, es el vostre odi per la República, que no podeu ni sabeu dissimular. Segurament que si l'Ajuntament acordés una subvenció encara que fos deu vegades mes grossa del que ha de costar l'orquestra pel 14 d'abril, a favor de la construcció d'una nova Esglesia o per abonar al clero, no haurieu dit ni una paraula. Que en sou de farsants! — MET.

Tomás Teixidor Agustí

US OFEREIX A TOTS ELS BANYOLINS I LA COMARCA EN GENERAL
EL NOU ESTABLIMENT A LA PLAÇA DE LA REPUBLICA N.º 14, ON
TROBAREU GRAN ASSORTIT EN LES SECCIONS DE

Drogueria - Queviures i Perfumeria

COMENTARI

EL PITJOR ENEMIC

Es ben cert que el pitjor enemic polític de les comarques és l'existència del personalisme, al qual sovint, es dóna una importància realment extraordinària. I com que, en fer-se ressó de les lluites intestines—moltes vegades fruit de simples enemistats personals—s'obliden les qüestions d'ordre general, que són les que tenen veritable importància al poble, queda encallat a mig camí el carro que hauria de portar-nos al cim.

Això vol dir que les entitats que viuen sota el guiatge de les doctrines democràtiques d'Esquerra Republicana de Catalunya, han de deixar de banda les qüestions personals, àhduc les que tenen un marcat regust localista, per a dedicar tot l'esforç a l'obra general que preconitzàvem en els nostres comentaris anteriors.

En veure davant de cada u el fantasma inexistent d'unes lluites internes, que no són més que velles enemistats personals, les entitats comarcals, que com dèiem haurien de dedicar tot el seu esforç a aconseguir l'elevació moral i intel·lectual del poble, que es tant com dir un abandament patriòtic pregoníssim, obliden el compliment del deure. I després aixequen la veu de protesta i diuen que el caciquisme els entumeix els nervis i els priva tota acció!

Pere Mata

El sastre de la joventut. Es distingeix per el tall modern i confecció acuradíssima.

Carrer Santa Maria, 26

BANYOLES

Contra aquest enemic — el pitjor enemic — tota la lluita serà poca si no s'arriba al triomf. Guerra al personalisme perjudicial i innoble; guerra a les enemistats personals, convertides en valles que priven el normal desenrotllament polític dels pobles.

Ara i sempre, en tot moment, hem de procurar que la noblesa sigui l'arma de batalla, perquè únicament així aconseguirem que Catalunya deixi de banda la seva indiferència i s'entusiasmi davant de qualsevol fet relacionat amb la seva existència. I és evident que quan als pobles arribin els aires renovadors de la democràcia vencedora, haurà desaparegut el pitjor enemic.

El caciquisme, avui, no té emparades les seves gestes dominadores. Si existeix — en algún poble encara viuen sota el domini del cacic — és per voluntat exclusiva del poble, que no ha sabut imposar-se.

D'arreu ens arriben els aires renovadors dels pobles moderns. Les convulsions dels pobles d'Europa arriben a la nostra terra amb una mica de retard; però arriben a temps d'ésser aprofitades. Deixarem passar aquesta ventada redemptora amb la mateixa indiferència de sempre?

MANUEL VALLDEPERES.

(De l'«Opinió»).

Fàbrica de Cotilles de
Successor de J. Masórau Vidal

Fundada en 1850

Cotilles - Faixes - Sostens - Ventreres

Sempre lo més nou — — — *Vendes major i detall*

Especialitat en confeccions a mida

Pi i Margall, 28

BANYOLES

Notes històriques

L'extinció de la dinastia catalana

Durant més de cinc segles, els prínceps del Casal de Barcelona, descendents de Guifred el Pilós, van regir els destins de la nostra pàtria. Poques vegades ha produït la Història una dinastia tan abundosa en altes figures. Hi hagué grans conqueridors, grans polítics, trobadors, artistes, oradors, homes de lletres i homes de ciència. Més d'una vegada, moltes d'aquestes qualitats es van aplegar en un sol monarca. Els noms de Ramon Berenguer III el Gran, Ramon Berenguer IV, Jaume el Conqueridor Pere II el Gran, Jaume II el Just i Pere III el Cerimoniós, per no citar sinó les figures més excelses, són destinats a una fama immortal.

També poques vegades ha produït la Història una dinastia tan íntimament i amorosament compenetrada amb el seu poble. Catalunya fou per als prínceps del Casal de Barcelona «la terra beneïda, poblada de lleialtat», com l'anomenava Pere III en una hora de perill. Fou llur pàtria, fou el centre i el cor de llur Imperi; i, la llengua catalana, la llengua que tots ells parlaven. I, si Catalunya va seguir-los amb entusiasme en totes llurs empreses, també ells van adreçar tota llur política a la major glòria i profit de Catalunya. Amb les franqueses i drets que van concedir als Catalans, van fer-ne un poble tan lliure, que el rei Martí pogué exclamar, en les Corts de Perpinyà: «Qual poble es en el món que sigui així franc de franqueses i llibertats, ni que sigui així lliberal com vosaltres? — FOIX.

DE TOTS COLOS

Com que no era pas amb ànim d'entaular polèmica que escrivirem la nostra editorial del número passat, ho donem tot per acabat amb que fa referència a «El Socialista». Per altre banda, l'article que ens dedica «SISTU», hem d'agraïr-lo vivament puix que d'ell se'n despren un viu desig de continuar l'amical convivència que ha estat norma dels socialistes i nostre. Mai ha sortit de la nostra pluma un atac pels ideals socialistes que hem sabut respectar sempre, i no demanem altre cosa sinó que se'ns guardi el respecte que nosaltres guardem als altres.

Consti que mai ni de paraula ni per escrit, hem negat el dret que indubtablement tenen els obrers a que siguin representats en les corporacions públiques, Pot estar ben segur «SISTU» i tots els socialistes que pensin com ell — que hem de creure són la totalitat — que per lluitar per la República, per Catalunya i per la llibertat del poble, ens trobaran sempre.

Per impossibilitat material no contestem en aquest número, l'article despreocupat i xiroi que publicà «El Banyolí» titulat *Les coses al seu lloc*.

«No voldríem haver d'insistir» — diu — «El Banyolí», doncs, haureu d'insistir molt i molt, perquè els papers que porteu són molt molls i no fan cap efecte. Ja en parlarem ja, no estigueu impacients, ni us cregueu que hàgim dit l'última paraula que hi ha tela per molta estona i estem disposats a desplegar tota la peça. No faltaria mes! Heu picat l'am i ací us volíem.

I ara, ve com l'anell al dit per replicar degudament una altra mossegada que ens planta «El Banyolí».

Aquest «cèlebre» periòdic quinzenal, donant-se importància i amb aquell tó característic que empran els super-homes de la Lliga, diu que han deixat de banda els que els han combatut, perquè com diu molt bé en Duran i Ventosa, «brams d'ase no arriben al cel». Però el bó del cas, es que, no res menys que una editorial ens ha dedicat «El Banyolí» i així, nosaltres repliquem: *Unicament un ase respon al bram d'un altre ase; «El Banyolí» ha contestat; «ergo» «El Banyolí»...* (treu la conclusió tu mateix lector).

* *

Encara una altra per «El Banyolí», Referint-se a nosaltres, retreu aquell adagi «Diga'm amb qui vas i et diré qui ets», Doncs bé, nosaltres anem sols, així ho tenim declarat, i no creiem que les coses s'hagin de repetir a cada moment. Per les persones intel·ligents amb una vegada n'hi ha prou de dir les coses, son els tontos i maliciosos els que requereixen repeticions contínues.

Però, i els de «El Banyolí» amb qui van i qui son? Ja ho direm nosaltres, valent-nos d'un altre silogisme. *Tots els que s'uneixen i fan causa comú amb els enemics de la República i de Catalunya, son uns traidors a la Patria catalana; El Banyolí va unit i fa causa comuna amb els contraris tradicionals de les llibertats catalanes i de la República; «Ergo» El Banyolí es un...* (la conclusió es prou clara i massa vergonyosa per ells perquè hàgim d'escriure-la).

* *

Hi ha errates d'impremta que comprometen de bó de bó. Aquest cas, acaba de passar a «El Banyolí», i una lletra equivocada fa canviar totalment el sentit d'una frase, contrari al que pretenia dir. Parlant de les eleccions municipals i volent criticar el Govern de Catalunya conclou el seu escrit dient: «Haurem de dir que no n'encertem ni una? Quina pena fa tot això». Sense voler «El Banyolí» ha dit una gran veritat. No n'encerten ni una i que tot plegat fa una gran pena. Deu ésser la primera vegada que han estat sincers... sense voler.

* *

La nostra adhesió

Avui ha de tenir lloc el míting i la manifestació de protesta popular, contra l'intent de les companyies suministradores de fluid elèctric de cobrar 1 pesseta mensual per contador. Nosaltres ens adherim a la protesta i recomanem a tothom que assisteixi a la manifestació i al míting. Al preu que cobren el llum elèctric, es un vertader abús pretendre carregar damunt les espatlles del pacífic ciutadà aquesta nova càrrega. Abans cobraven el preu del Kilovat a 0'30 i sense contador, ara, no en tenen prou de cobrar-lo a 0'60 que encara volen la pesseta del contador.

Repetim la nostra adhesió a la protesta i recomanem a tothom que concorri als actes organitzats.

* *

*

EL TEATRE

«A MANS OBERTES, ULLS CLUCS»

Comèdia en 3 actes, original de Francesc Preses.

Seguint la norma, que els elements d'aquesta secció artística s'han imposat, d'escollir les obres a la bona de Déu sense tenir en compte les qualitats peculiars a cada element, ni la sensibilitat del públic, després d'haver-nos representat el drama amb ribets de tragèdia «Santa Mare» havem pogut veure, el diumenge següent una comèdia fina i moderna. És l'obra de Preses una d'aquelles comèdies que perque agradin, els intèrpretes deuen posar-hi ço que vulgarment en diem «salsa». Desgraciadament, sigui per falta d'assaig, sigui per manca de temperament teatral, els intèrpretes de la J. A. A. R. no reeixiren en aquesta tasca.

Josep Pagès és l'únic que sobresortí i encarnà el seu paper sino a la perfecció, almenys discretament.

Josep Carles, en contrast amb la caracterització que ens havia donat el diumenge abans, donà al seu personatge un caràcter pagesívol massa acentuat.

Funtane i Malagelada discrets, potser si haguessin canviat els papers la interpretació hauria sigut més ajustada.

Les senyoretas Domènec i Turró si procurèn esmerar-se en la dicció, i fixar-se en la situació que deuen ocupar en la escena haurán fet un gran pas cap a la perfecció. A remarcar els vestits que llüiren que demostra en elles una cura en la presentació digne de lloança.

I per acabar recomanem a tots un estudi compenetrat de la situació escènica. És un punt que deu tenir-se molt amb compte i en fa l'efecte que els dirigents de la J. A. A. R. no en fan gaire cas. Potser seria l'únic sistema d'evitar aquell final d'obra.

«EL CONTRAMESTRE»

Drama en tres actes i en vers, original de F. Soler (Pitarra).

Malgrat que algú ens titlli de pesats, hem de començar aquest comentari amb els mateixos conceptes que hem començat l'anterior. És una obra de massa envergadura per a representar-la una companyia d'aficionats. Cal que la J. A. A. R. canviï de direcció, si vol fer tasca artística d'un nivell una mica elevat. I per avui no insistirem més.

Pitarra, esperit sensible justicier ataca, en aquesta obra, als negrers, individus sense cor que traficaven amb la carn humana igual que amb les bèsties. Té per ells frases dures, tallants i provoca un conflicte en l'ànima d'un d'ells, Don Pau que tot i estar arrepenit de la seva actuació passada, ha de sofrir la penitència no poguent fer felissa a la seva filla. Per fi tot acaba bé, i la situació que en certs moments té una agudesa excessiva, va calmant-se i mort com el riu que desemboca en la mar. És un drama de Pitarra que comporta un joc escènic perfecte, i un llenguatge inspirat.

Josep Coll, en el paper cabdal de l'obra, fa una de les tasques més meritòries que li hem vist en l'escena. El felicitem per la seva actuació verdaderament meritòria i digne d'elogi. Ell aguantà l'obra i sobretot sapigué sempre mantenir el seu caràcter ben al revés del senyor Serró que inconstant no tragué profit d'un paper propici al llüiment. Mai sapiguérem quan estava embriac ni quan no ho estava.

El senyor Joan Tarradas no imprimí al seu paper prou energia. Restà fred en escenes cál-lides i passionals. El Sr. Josep Pagès feu un Don Pancho d'un grotesc massa pujat. Cal no confondre l'humorisme amb la bajanada. Josep Carles, que ens oferí una caracterització sublim, feu tot el que ell podia esperar-se. Elogiem-li la bona i ferma voluntat.

Funtané discret.

Per la part de les senyoretas hem d'assenyalar la greu equivocació de donar un paper de caràcter a la Francesca Sarquella. No es precisament en actuacions com les del diumenge

passat aont es guanya un prestigi artístic sino que més avia es perd lo conquerit. Si un consell hem de donar a ella, es que no abandoni els papers que tinguent un caire humorístic, son mes adequats al seu temperament teatral.

Carme Sanz, treballà amb tanta naturalitat i desinvoltura que verdaderament ja sembla una actriu consumada.

A remarcar el contrast entre el vestuari masculí i el de les senyoretas. Mentres uns anaven vestits de l'època en que passa l'acció, les damisel·les llüiren uns trajes «dernier cri».

Senyor Visa, vos que teniu un gust teatral tan refinat, esperem que no permetreu que passin desaparebuts tals detalls.

També hem de remarcar que en aquesta representació es nota la presència d'un director. Recordem l'escena del primer acte, muda pels que estan en l'escena pero que fou acompanyada d'una mímica molt fina.

Felicitem sencerament al senyor Visa i esperem que ell sabrà infondre una mica mes de qualitat artística a les actuacions dels seus subordinats. — C.

EL CINEMA

«EL MÉS AUDAÇ»

Tota la pel·lícula gira al voltant d'un nom Fredrich March, no es estrany doncs que l'«scenario» de la cinta sigui encaminat a proporcionar un llüiment a dit actor i que per a lograr el seu objectiu, agafi per base un absurd. I diem absurd perque no entenem com dos bessons d'un temperament tan diferent no siguin reconeguts ni per l'amant ni per la secretaria. L'assumpte es d'una complicació psicològica tan pronunciada que no són precisament aquestes planes les mes adequades per a comentar-lo.

Assenyalem la interpretació de Fredrich March insuperable, matisada lleugerament, i acompanyada d'un gest auster i concis. Kay Francis tambe actua molt bé.

«EL PRELIDECTE DELS DÉUS»

Asisstirem fa pocs dies a la devallada d'Stemberg, el gran director alemany i ara, ¿assistim a la caiguda de Jannings? Ell resta gran actor potser una mica apartat pels anys pero Jannings no troba cap argument adequat a les seves qualitats ni cap director capaç de comprendre'l.

Que lluny estem d'«El Patriota» «El destí de la Carñ» «L'última ordre»! El seu temperament dramàtic no s'avè amb les comèdies intranscendents que fan una lleu rascadura en la pell quan lo que ell necessita son ferides en el cor. Assumptes com el «El Predilecte dels Déus» plens d'artificialitat no es aont precisament triomfa Jannings. Que torni als seus dramas, i tornarem a admirar al gran actor i al gran home.

CLAVELL

Perruqueria per a Senyores de Ramon Peraferrer

Ondulació permanent garantitzada. - Preu únic: 20 ptes. (Demani dia)

Secatge silencios-Locions del país i estrangeres-Tintures instantànies i progressives - Tot el que afecta al ram de Perruqueria

ESPORTIVES

Acabat el torneig de classificació organitzat per la Lliga Amateur, quedaren designats per a disputar-se el Campionat Provincial els següents equips: F. C. Armentera, F. C. Palamòs, U. S. Verges, F. C. Banyoles, C. D. Anglès, F. C. Hostalrich, C. D. Malgrat i F. C. Tordera. A l'objecte de no allargar massa la competició s'acordà fer dos grups; l'un format pels quatre equips citats en primer lloc en la llista ante-

rior i l'altre grup el componen els demès equips. Ha correspost al nostre equip jugar el primer partit que deu jugar-se avui amb el potent equip F. C. Armentera. Esperem que el públic es farà càrrec de l'importància d'aquest partit i dels successus i continuarà prestant al nostre club i als nostres jugadors el seu apoi moral i el seu entusiasme.

A continuació donem el calendari dels partits.

Dia 26 de Març — F. C. Banyoles — F. C. Armentera
 « 2 d'Abril — F. C. Palamòs — F. C. Banyoles
 « 9 « — U. S. Verges — F. C. Banyoles
 « 16 « — F. C. Armentera — F. C. Banyoles
 « 23 « — F. C. Banyoles — F. C. Palamòs
 « 30 « — F. C. Banyoles — U. S. Verges

Els partits deuen jugar-se en el camp de l'equip citat en primer lloc. = C.

DOLORS AMELL

Cirurgiana - Callista

Visita: tots els dimecres

Plaça República n.º 7 (Esparteria)

Preus módics

NOTICIA DE PALESTRA

Enguany s'escau el centenari de l'Oda a la Pàtria d'Aribau, punt de partida de la Renaixensa Catalana. La commemoració d'aquesta data serà feta arreu de Catalunya.

Per tal de contribuir a donar relleu a aquesta data «Palestra» i les entitats de joventut adherides, han organitzat els actes següents:

Crida del foc: Fent revivre un antiquíssim costum, la nit del dissapte 8 d'Abril, nombroses colles de jovent encendrán simbòliques fogueres als pics més visibles de la nostra Terra.

Campament de Joventut a Ripoll:

Estarà establert els dies 15 16 i 17 d'Abril. Els actes que tindran lloc a Ripoll seran: Un Aplec Patriòtic, festivals de dançes populars, sessions d'interés per a l'actuació i educació de la joventut, una desfilada dels acampadors i de representants d'entitats patriòtiques amb llurs banderes a honor del Compte Guifré I etz.

Els joves de Banyoles que vulguin prendre part als dits actes cal que passin a informar-se a «Palestra» de 7 a 8 del vespre, el més aviat possible,

Demà dilluns, a les 9 de la nit, en el Saló Modern, tindrà lloc la reposició de la maravillosa cinta cinematogràfica «El Seté Cel» i dos films documentals «Obra de Palestra», i «Festa Federal dels Sòkols». Rotulació totalment catalana.

Es d'esperar dels banyolins que no volen que la seva llengua sigui arreconada, assistiran a la representació de films totalment catalans.

DE CASA CIUTAT

Sessió de 23 de Març, — La presideix l'alcalde senyor Masgrau i hi assisteixen els senyors Durán, Vilardell, Boixó, Gussinyé i Malagelada, prenguen-se els següents acords:

Agrair el donatiu de 173'20 ptes. fet a l'Hospital per la Comissió organitzadora del festival per a l'elecció de Miss Banyoles.

Aprovar la liquidació de la llenya i fusta procedent de l'arbrat de l'estany, que importa 1855'65 pessetes, de les quals deduides les 765'10 pessetes invertides en jornals, queda un remanent de 1090'55 ptes. a favor de l'Ajuntament.

Concedir permisos d'obres als senyors Bernat Castanyer i Maurici Quintana.

Autoritzar en Joan Boschmonar per a col·locar dues veles a la seva botiga de la plaça dels Turers.

I admetre una reclamació d'en Jaume Dellunder contra en Josep Masó i en conseqüència ordenar a aquest que s'abstingui de llaurar el camí públic a que fa referencia la reclama.

Escola de Preparació Militar

FORA DE FILES afecta a "Espanya Esportiva"

Director: Joan Bartomeu Roura

La FILIAL, que dita Escola té establerta a BANYOLES ha obert la matrícula per al curs proper a fi de que puguin inscriure's dintre el temps reglamentari; els mossos de quota i no quotes que desitgin assistir-hi, a tal fi poden adreçar-se al Professor de dita Filial, en Emili Costa, sita al carrer de Pi i Margall, núm. 3, d'aquesta ciutat, qui els hi facilitarà tota classe d'informes sobre el particular.

Lleó Audouard

Cirurgià - Dentista

A BANYOLES:

A GIRONA:

Tots els Dimarts.
Alvarez 10, segón.

Els demés dies.
S. Francisco 12, primer.

Imp «La Banyolina» Plaça de la Font, 5

POLI CONSULTORI MEDIC-QUIRURGIC

DE

Elisseo Jubert Malalties de les criatures — —
— — Malalties del cor i pulmonsJoaquim Jubert Malalties de la pell i de les cames-Cirurgia
infantil - Cirurgia ortopèdica (dels ossos).Joan Jubert Malalties de l'aparell digestiu (païdor
budells, etc.) i de la nutrició. — —

Plaça de la República (del Vi) 7, prals. Telèf. 205 GIRONA

"Hotel Flora"

Premiat en el V. Concurs de Hotels, amb medalla de plata de
la Societat Atracció de Forasters i placa del A. C. Catalunya.**Casa preferida per els excursionistes i Srs. Viatjans****GRAN CONFORT**Espaioses habitacions amb aigua corrent, calenta i freda.
Taxis per a excursions - (Garatge)

Plaça Turers

Telèfon 24

BANYOLES

Casa PUIG (a) DAMAS

Carrer Gran,

Núm. 14

NOVETATS PER A L'HIVERN

Noves teles - Noves creacions - Noves fantasies**Sedes i Llanes per a vestits i abrics**FRANEL·LES I FANTASIES DE COTÓ, FLASSADES, EDREDONS, PE-
LLETERIA, GENERES DE PUNT, PARAIGUESCAMISERIA I CORBATERIA Tot sobressurt per la seva distinció, qualitat i
conveniència.**Secció especial de CONFECCIONS per a Senyora**

Hotel MODERN de JOAQUIM JOVER

COMPLETAMENT REFORMAT

Calefacció Central - Servei a la Carta - Espaioses habitacions amb aigua corrent

Carrer de l'Hospital, núms. de 5 a 11

Telèf. n.º 15.922

BARCELONA

L'Automobilista intel·ligent

DIU:

L'únic remei per a conservar nets els Metalls
dels cotxes sols sobté usant**Cotó "DILMER"****Rapidament i sense cansanci.**Representants EXCLUSIUS per Catalunya i Balears: CASAS GERMANS Societat Limitada
Villarroell, 195 Telèfon 74100 BARCELONA